

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 31. 3. 2014 v Táboře **takto:**

Obžalovaný

[redacted]

se podle § 226 písm. a) tr. řádu **zprošťuje** obžaloby státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Táboře ze dne 5.2.2014, č.j. ZT 315/2013-26, kterou mu bylo kladeno za vinu, že

v době od 2.15 hod. do 2.45 hod. dne 31. 8. 2013 v prostoru hotelu [redacted] čp. [redacted] na pokoji č. [redacted] patře poškozenou [redacted] nejprve v sedě na posteli osahával a svlékl ji, ačkoli se ho snažila zastavit, odstrkovala ho a opakovaně vyslovila svůj nesouhlas s jeho počínáním, následně ji povalil na postel, zčásti zalehl a držel ji v oblasti hýždí a stehen, řekl jí, ať si nevymýšlí, že na ní vidí, že to chce a přes její další odpor a proti její vůli na ní vykonal soulož,

v čemž byl obžalobou spatřován zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud vyslechl obžalovaného [redacted] slyšeni byli poškozená [redacted] jejíž výpovědi z přípravného řízení byly čteny k důkazu, svědci [redacted] čteny byly úřední záznamy o výpovědích svědků [redacted] provedeny byly i důkazy listinné, jejichž podstatný obsah je citován níže.

Obžalovaný [redacted] soudu uvedl, že dne 31. 8. 2013 probíhalo školení společnosti [redacted] poté následovala diskotéka, kde probíhal raut. Na diskotéce potkal obžalovaný poškozenou [redacted] Neznal ji osobně, poškozená pracuje také pro [redacted] Obžalovaný byl v „lepší náladě," stejně jako poškozená. Marihuanu nebo pervitin neužívali. Poškozenou oslovil, pozval ji na pokoj. Když vstoupili dovnitř, odešel obžalovaný nalít pití a poškozená šla na toaletu. Pokoj nezamykal. Poškozená si sedla na postel, líbali se, proběhly i francouzské polibky. Pak obžalovaný uchopil poškozenou za boky a pomalu ji začal pokládat na postel. Sundal jí tričko, ona nic nenamítala, pak jí sundal legíny, načež se začal svlékat sám. Svléknul jí kalhotky, nadzvednul ji, uchopil ji za zadek, vsunul do ní úd a 2 minuty prováděl intimní styk v misionářské poloze. Poškozenou nadzdvihl a přirazil k sobě. Je možné, že ruce měl na jejích stehnech, zřejmě ji držel i za kolena. Po skončení styku došlo k orálnímu sexu. Poškozená se nebránila, nic nenamítala, neříkala, že sex nechce. Když jí sundával tričko, dala ruce nahoru, při sundávání legín nekřížila nohy, ani nekopala. Při sexu bylo všechno naprosto v pořádku, jednalo se o normální soulož. Na penisu krev neměl, nebyla ani na prostěradle. Menstruaci poškozená neměla. V průběhu styku poškozená vzdychala, ne však bolestí. Známky odporu nejevila. V průběhu styku poškozená neplakala, neplakala ani po něm, nic obžalovanému nevyčítala. Po ukončení styku se jí zeptal, jestli půjde zpátky do baru. Sdělila mu, že je unavená a šla si lehnout. Obžalovaný sám odešel zpátky do společnosti. S událostí se svěřil nejlepšímu kamarádovi [redacted] poté i [redacted] při jízdě autem. Není si vědom nějakého motivu, pro který by jej poškozená křivě obvinila. Nechápe, proč byl obviněn z něčeho, co nespáchal. Nikdy by nikoho k ničemu nenutil, není násilník.

Poškozená [redacted] odkázala na svoji výpověď z přípravného řízení, kde uvedla, že pracuje pro společnost [redacted] Dne 30. 8. 2013 se konalo školení v hotelu [redacted] Ubytována byla v pokoji č. [redacted] společně s [redacted] Po skončení školení se převlékla a odešla do nedalekého baru na raut. Na rautu popíjela alkohol, nicméně opilá nebyla, byla pouze unavená. Zde potkala obžalovaného, který ji nabídl, aby se šla s ním napít na pokoj, s čímž souhlasila. Na pokoji si sama sedla na postel, obžalovaný ji podal sklenici s pitím. Povídali si, následně ji obžalovaný políbil. Tomuto se nebránila, obžalovaný se jí líbil, líbání bylo vzájemné a dobrovolné, došlo i na francouzské polibky. Obžalovaný ji hladil po stehně, ruku vedl směrem k rozkroku, tuto mu odsunula. Když ji obžalovaný chytil za boky, kladla malý odpor, tzn., že tlačila lehce proti němu. Říkala, ať ji nechá, na což obžalovaný nereagoval, nekřičela však. Obžalovaný jí sahal na prsa a mezi nohy. Obžalovaný jí sundával tričko, tím, jak mu odstrkovala ruce, tak mu v tom pomohla. Snažila se obžalovanému uhnout, posouvala se boky od něj dál. Legíny mu pomohla svléknout, i když to neměla v úmyslu. Odtlačovala jej rukama a říkala, že nechce, ať ji nechá být. Obžalovaný ji odpověděl, ať si nevymýšlí, že na ni vidí, že „to" chce. Když jí strkal prsty do přirození, tak plakala. Poté ji obžalovaný chytil rukama za stehna, přitáhl si jí a vnikl do ní svým ztopořeným údem. Vnikal do ní 6 až 7 minut, přitom plakala, bylo jí to nepříjemné, nechtěla to. Poté jí obžalovaný

ejakuloval na břicho, přičemž uvedl, že si „to“ neužil a chtěl po ní orální sex, což odmítla. Při styku byla zcela nahá, oblečení bylo nepoškozené, leželo na posteli. Během pohlavního styku jí obžalovaný nevyhrožoval, neútočil na ní slovně, neuštědřil jí tzv. facku, nepoužil fyzické násilí, pouze ji držel za stehna, na nichž měla druhý den drobné modřiny. Sama se nijak aktivně nebránila, obžalovaného nekopla, nedala mu facku, pouze jej odstrkovala. Neví, jestli při incidentu plakala, neví, proč nekřičela nebo se víc aktivně nebránila, bála se. Po pohlavním styku si nevšimla žádného znečištění, krev na kalhotkách zjistila až na pokoji. Po aktu se jí obžalovaný zeptal, zda s ním půjde zpátky do baru, což odmítla s tím, že je unavená a že půjde spát. O podrobnostech styku se již dále nebavili. Obžalovaný jí v odchodu nebránil, nevyhrožoval jí. Po jejím příchodu do vlastního pokoje zde nikdo nebyl. Osprchovala se a šla spát. Druhý den po cestě domů psala kamarádce [redacted] sms zprávy, kde jí nepřímo naznačila události minulého večera. Napsala jí, že se setkala s nějakým klukem a že to bylo nedobrovolně. [redacted] se jí zeptala, zda si nechce s někým promluvit, že se [redacted] stalo něco podobného. O tomto proběhla facebooková komunikace, kdy se jí [redacted] ptala, zda to nechce jít oznámit. Sama se o tom nechtěla příliš bavit, nechtěla to jít oznámit. Ve večerních hodinách jí ještě volal nadřízený z [redacted] a vyptával se jí na totéž. Následně jí [redacted] psala, že se to po firmě šíří, že se o tom každý baví, obžalovaný se tím vytahuje v kanceláři i po facebooku a že by to měla oznámit, protože už to každý ví. Proto šla na policii podat trestní oznámení pro znásilnění. Ohledně toho, co se stalo na pokoji, se stydí a vyčítá si to. [redacted] se v hotelu [redacted] mělo stát něco podobného, nechce to však s nikým rozebírat. V současné době s [redacted] nekomunikuje. Chápala to tak, že jí kamarádka chce pomoct. S obžalovaným se neznala, konflikty s ním, ani s nikým jiným z firmy, neměla. Nyní navštěvuje psycholožku, od září bere antidepresiva a chodí na psychoterapii. V hlavním líčení poškozená doplnila svou výpověď, když uvedla, že obžalovaný překonával její odpor násilím, když ji držel za stehna, obžalovaný k tomu uchopení použil sílu. Obžalovaný asi použil násilí i v okamžiku, když jí roztahoval nohy, sama je tiskla k sobě. Na další detaily si již nepamatuje. Zmocněnkyně poškozené uvedla, že poškozená se snaží tento zážitek vytěsnit z paměti a není v současné době schopna – případně odmítá si podvědomě – na uvedenou událost vzpomenout. Psycholožka tuto skutečnost uvedla též ve zprávě (viz č.l. 218 spisu). U poškozené dochází k jakémusi podvědomému bránění se zážitek vyvolávat, klientka zmocněnkyně není tedy v současné době schopna nic bližšího popsat.

Svědek [redacted] uvedl, že inkriminovaný večer se s obžalovaným bavil pouze chvíli, poškozenou prakticky nezná. To, že měl s poškozenou sex, mu obžalovaný řekl asi o dva dny později. Obžalovaný mu to sdělil normálně, detaily nepopisoval. Na obdobných školení se jedná o poměrně běžnou věc. Obžalovaný nemá problém se seznamováním se ženami, nikdy nejedná hrubě, nechová se agresivně vůči dívkám ani mužům v opilosti, nehádá se ani nepere, nelže. Poškozenou nezná, vnímá ji jako nevýraznou, průměrnou dívku. Neví o tom, že by měla konflikt s obžalovaným nebo s někým z jeho okolí. Poté, co se obžalovaný dozvěděl o obvinění ze znásilnění, byl evidentně naštvaný, svědek by byl na jeho místě také. Svědek se domnívá se, že ve věci hrála roli svědkyně [redacted] neboť se od ní nechala poškozená [redacted] ovlivnit.

Svědek [redacted] vypověděl, že byl na školení ubytován s obžalovaným na pokoji. Na pokoji byla manželská postel i stolek s křesílkem. Po školení odešel do [redacted] na raut, oslavoval zde narozeniny. Na rautu pili alkohol všichni, neví, kolik toho vypil obžalovaný nebo [redacted] Neví, zda poté na pokoj odešli sami, bylo mu řečeno, že odešel s více lidmi. O údajném znásilnění se dozvěděl až dne 1. 9. 2013. Obžalovaný mu říkal, že měl s poškozenou sex, nelíčil mu žádné detaily. Říkal mu to přirozeně, známky strachu nebo pocit

viny nejevil. S obžalovaným se znají od dětství, tento je sportovec, je chytrý, svědek nikdy nezažil, že by se v mezilidských vztazích choval agresivně. Nemá problém navázat konverzaci s dívkou. Poškozenou zná jen od vidění, osobně ji nezná. Neví o tom, že by obžalovaný měl s poškozenou nebo s někým jiným z firmy nějaký konflikt. Práce obžalovaného a poškozené je na sobě nezávislá, kariérně by jí odsouzení obžalovaného nepomohlo. Sex mezi kolegy na podobných akcích není nijak neobvyklá záležitost, nikdy kvůli tomu nebyla žádná dívka stigmatizována. Svědek se domnívá, že obvinění bylo iniciováno [redacted] neboť měla v tomto smyslu negativní zážitek z jakési firemní akce.

Svědkyně [redacted] vypověděla, že dne 31. 8. 2013 byla v [redacted] na školení. Poškozenou a obžalovaného za celý večer vůbec neviděla, byla tam s jinou partou lidí. Obžalovaného vůbec nezná, poškozenou zná pouze z práce. Nikam spolu nechodili, je to velice tichá a uzavřená dívka. Neví o žádném konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou či mezi nimi a lidmi ve firmě. Po školení jí volala [redacted] že na školení snad poškozenou měl někdo znásilnit, ale že neví, co se stalo. Proto kontaktovala poškozenou, aby zjistila, co se stalo. Mimo jiné jí řekla, že má určitě jít na policii. Naléhala, aby podala trestní oznámení, a to proto, že se domnívá, že by se taková věc měla řešit a neměla se tajit.

Dále byly se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného podle § 211 odst. 6 tr. řádu přečteny protokoly o výpovědích svědků [redacted]

Z podaného vysvětlení **svědka** [redacted] vyplývá, že tento telefonoval dne 31. 8. 2013poškozené kvůli pracovním záležitostem, když z hovoru poznal, že má nějaké starosti. Po telefonu se o tom s ním bavit nechtěla. Následně zavolal svědkyni [redacted] která mu sdělila, že na školení mělo dojít k pohlavnímu styku poškozené a nějakým [redacted] Uváděla příjmení [redacted] Od [redacted] se dozvěděl, že na akci souložil s poškozenou obžalovaný [redacted]

Z podaného vysvětlení **svědka** [redacted] bylo zjištěno, že dne 30. 8. 2013 se účastnil školení společnosti [redacted] Na této akci se bavil s obžalovaným, poškozenou si nevybavuje. Ráno si nikoho z nich nevšiml, odjížděl brzy na pracovní cestu na [redacted] Dne 1. 9. 2013 mu volal [redacted] že na něj někdo podal trestní oznámení pro znásilnění. Poté mluvil s [redacted] a ta mu sdělila, že se má jednat o [redacted] Tento mu sdělil, že o ničem neví, byl překvapený. Obžalovaného a poškozenou zná pouze po pracovní stránce, doslechl se, že poškozená má problémy doma, nic bližšího však neví a ani jej to nezajímá. Obžalovaný na něj nepůsobí jako násilník.

Z podaného vysvětlení **svědkyně** [redacted] vyplývá, že i tato byla na školení [redacted] Zde byla poškozená, se kterou se potkala na začátku večírku. Za celý večer si ji již nevšimla. Následně po této akci si psaly sms zprávy, kdy poškozená napsala, že to bylo špatné, že ji někdo zatáhl na pokoj a ona se neubránila. Z této komunikace pochopila, že byla znásilněna. Proto ji vyzvala, aby to šla ohlásit na policii a zároveň ji odkázala na [redacted] S poškozenou nemá blízký kamarádský vztah, jedná se o kolegyni z práce. Poškozená je klidné a tiché povahy, nezaznamenala, že by lhala. Nemá pověst, že by lehce navazovala intimní vztahy s opačným pohlavím. Obžalovaného [redacted] nezná vůbec. O tomto incidentu se již s poškozenou nebavila.

Z facebookové komunikace mezi poškozenou a [redacted] bylo zjištěno, že poškozená o vzniklém incidentu, nechce mluvit, chce na věc zapomenout, stydí se, potřebuje si věc dobře rozmyslet. [redacted] reaguje, že se má incident oznámit na policie, *„parchant, co to udělal, musí pykat, nelze, aby mu to prošlo a on to znovu udělal"*. Zároveň sděluje poškozené, že se o ní něco říká, obává se, aby to obžalovaný nepoužil proti ní. Nabízí jí doprovod na policii, s čímž poškozená po několika hodinách souhlasí.

Na základě **odborného vyjádření odboru kriminalistické techniky a expertíz** Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje v Českých Budějovicích soud zjistil, že v rámci biologického zkoumání byla na rubové straně rozkroku předložených dámských kalhotek specificky prokázána přítomnost spermatu v nažloutlé skvrně a dále přítomnost lidské krve v červenohnědých skvrnách. Byly zajištěny dva stěry, které byly podstoupeny genetickému zkoumání. Analýzou DNA krevní a žluté skvrny v rozkroku kalhotek poškozené byl stanoven úplný profil, který se shoduje s profilem DNA poškozené [redacted] na úrovni individuální identifikace. Analýzou Y chromozomu krevní a žluté skvrny byl stanoven úplný profil holotypu. Analýzou Y chromozomu krevní a žluté skvrny byl stanoven úplný profil holotypu Y chromozomu, který se shoduje ve všech testovaných pokusech s holotypem Y chromozomu obviněné osoby [redacted] Pravděpodobnost této shody nedosahuje úrovně individuální identifikace, je pouze na úrovni skupinové příslušnosti.

Z lékařské zprávy [redacted] klinického psychologa a psychoterapeuta vyplývá, že poškozená se dostavila do ordinace na konzultaci v listopadu 2013 s tím, že byla v létě znásilněna a od té doby má řadu obtíží v souvislosti se zpracováním zážitku samotného a také se skutečnostmi související s vyšetřováním případu. Dostavila se opětovně v únoru 2014. Poškozená prožívá po půl roce intenzivně zpřítomnění všech nepříjemných zážitků, cítí se velmi omezovaná ve svém soukromí, a to z důvodu vyšetřování orgány policie.

Dalšími listinnými důkazy, které soud v hlavním líčení provedl, byly protokoly o vydání věci, a to oblečení včetně spodního prádla poškozené, fotodokumentace vydaných věcí a poškozené, a to s detailním záběrem na modřiny v oblasti kolen, protokol o prohlídce těla poškozené, kde byl shledán otlak nebo odřenina na levém koleni, otlak na pravém stehně, otlak na zadní části pravé nohy, když otlaky byly popsány jako slabé, nevýrazné a málo patrné. Na těle poškozené nebylo shledáno známek po škrábancích, oděrkách či jiných zraněních. Ze zprávy [redacted] gynekologicko-porodní oddělení, vyplývá, že poškozená do dne 1. 9. 2013 krvácela, udáno znásilnění. Při vyšetření byly nalezeny drobné bolestivé trhlinky kůže v oblasti pochvy, jinak normální gynekologický nález, který nevylučuje ani nepotvrzuje násilné sexuální zneužití. Z protokolu o ohledání místa činu, a to pokoje č. [redacted] v [redacted] vyplývá, že v tomto pokoji se krom stolku s televizorem, dalšího stolku, dvou postelí s nočními stolky nachází i stolek se dvěma křesly (viz. další fotodokumentace na č. l. 153 – 157 spisu). Z opisu z evidence rejstříku trestů je patrné, že obžalovaný nebyl soudně trestán, nemá ani záznam v evidenci přestupků při Správním odboru a obecním živnostenským úřadu – správním oddělení Magistrátu Města [redacted] Ze zprávy společnosti [redacted] nebylo k osobě obžalovaného zjištěno ničeho, neboť tento spolupracuje jako OSVČ na základě smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 30. 9. 2013. Závěrem předložena i zpráva Středního učiliště strojírenského, která sděluje, že obžalovaný je studentem 2. ročníku oboru mechanik strojů a zařízení. Během studia neměl závažných kázeňských problémů, vyjma důtky třídního učitele na jednu neomluvenou absenci v 1. Ročníku, ve školním roce 2013-14 mu bylo umožněno opakování 2. ročníku z důvodu nedostatečného prospěchu z matematiky.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeném na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout, a to výrokem zprošťujícím.

Z provedených důkazů hovoří ve prospěch obžalovaného [redacted] v podstatě všechny, proti němu pak pouze jediný, a to výpověď poškozené [redacted] Výpověď, jež vykazuje relativně vysoké množství rozporů a v komparaci s dalšími provedenými důkazy, týkajícími se okolností, za nichž bylo jednání obžalovaného oznámeno policii, lze její obsah přičíst na vrub příčině jiné, než žalovanému násilnému přinucení k pohlavnímu styku, a to sociálnímu tlaku okolí. Z provedených důkazů totiž vyplývá poměrně plasticky *skutečný* průběh skutkového děje na pokoji hotelu [redacted] a to tento: [redacted] angažuje jako poradce mj. v podstatě děti (obžalovanému bylo v den skutku čerstvě 18 let, poškozené 20 let, svědkyni [redacted] která jako první skutek obžalovaného „odhalila," 19 let, apod.). Těmto *de facto* nedospělcům poskytne v rámci školení ubytování v relativně luxusním hotelu a zábavu, spojenou s konzumací alkoholu, což – jak zaznělo z úst vícero svědků – vede mezi zaměstnanci firmy ke kontaktům mnohem bližším, než pouze pracovně-kolegiálního charakteru.

Je naprostou notorietou, že dívka, která dobrovolně svolí k náhodnému pohlavnímu styku s naprosto cizím mužem, se může snadno cítit tímto mužem zneužita. Může vnímat *skutečný* vnitřní pocit, že „podlehla," že jí bylo ublíženo, a to navzdory faktu, že v procesu předcházejícímu koitu neproběhl ze strany muže ani nejmenší moment násilí, resp. max. určitá forma přemlouvání (případně ani ta ne). Nezůstane-li pak obdobná událost utajena okolí této ženy, trauma dívky může být násobeno, byť i ve skutečnosti neexistující, stigmatizací ze strany prostředí, v němž se pohybuje.

Přesně k tomuto došlo dle provedených důkazů v případě obžalovaného [redacted] a poškozené [redacted] Odchod obou aktérů na hotelový pokoj nezůstal utajen jejich okolí jednak proto, že k němu došlo na firemní oslavě, jednak proto, že se obžalovaný zcela netaktně pochlubil se svým sexuálním úspěchem u jemu neznámé blond dívky svým přátelům ve firmě v podstatě ještě kritickou noc. Ještě dne 31.8.2013 kontaktuje poškozenou [redacted] prostřednictvím SMS svědkyně [redacted] Dle slov poškozené „ohledně akce," jinak řečeno, byv žádostiva klepu, když poškozená uvádí, že [redacted] ve skutečnosti zajímalo, s kým že to klukem skončila na pokoji (viz č.l. 34 spisu). Nyní sledujme popis celé komunikace z úst svědků: Poškozená [redacted] píše [redacted] *že se jí do „toho" nechtělo*. Na to jí [redacted] píše, zda „to" bylo nedobrovolné? Poškozená uvádí, že ano. [redacted] jí odpovídá, jestli si o tom nechce promluvit s [redacted] které se stalo něco podobného. [redacted] sama (č.l. 125 spisu), komunikaci líčí tak, že jí [redacted] napsala, že jí někdo *„zatáhl na pokoj,"* z čehož [redacted] podle vlastních slov pochopila, že [redacted] byla znásilněna, i když jí to poškozená přímo neřekla. Následně [redacted] poškozenou [redacted] cestou SMS vyzvala, aby celou věc nahlásila na policii, přičemž ji už dále nezajímá, odkazuje ji na [redacted] (podle [redacted] se [redacted] neměla čas věci věnovat, neboť odjela na [redacted] na pracovní školení), krom toho, že klevetu jako prokázanou informaci rozšíří po firmě. Následně [redacted] maže SMS zprávy a s [redacted] se o věci již nikdy nepromluví, vidí se s ní po srpnu 2013 pouze jednou.

Štafetu přebírá [redacted] která (viz č.l. 185 – 193 spisu) již kontaktuje poškozenou prostřednictvím facebooku s verzí o znásilnění jako s naprosto jasnou věcí. Naléhá na poškozenou [redacted] že „parchant a psychopat," který poškozenou znásilnil, musí být

potrestán. Aby tedy věc oznámila na policii. Poškozená [redacted] se zdráhá. Reaguje především na fakt, že se podle [redacted] ve firmě se o věci již mluví. Po firmě se verze o znásilnění roznesla zřejmě vinou [redacted] která *vlastní interpretaci* události rozšířila mezi další osoby - viz výpověď svědka [redacted] kterému dle jeho výpovědi dne 1. 9. 2013 [redacted] již jako fakt oznamuje, že [redacted] znásilnil [redacted]

Na publicitu nicotné aférky [redacted] reaguje tak, že jej mylně pochopí jako volbu mezi tím, zda bude ve firmě vnímána jako dívka uvolněnějších mravů, nebo věc oznámí policii jako znásilnění (za které neponese odpovědnost). Tento moment váhání se v její facebookové komunikaci – na rozdíl od explicitního popisu znásilnění – objevuje opakovaně. V jejich komunikaci s [redacted] naopak odezní pouze dva momenty, které mohou vést k podezření ze znásilnění. Jednak malé podlitiny na nohou (ale již ne na rukou, za něž měl poškozenou obžalovaný držet) a dále údajná obdobná „událost," která se měla poškozené přihodit v 15-ti letech, kdy „to" také neoznámila, a kdy následně, k dotazu soudu u hlavního líčení, uvedla, že se *nejednalo* o znásilnění (viz č.l. 221 spisu p.v., 4 odstavec zdola).

Do kontextu samovolného vývoje celé situace směrem k obvinění obžalovaného pak zapadá výpověď svědkyně [redacted] v postavení svědka u soudu. Dívka, která stála za trestním oznámením poškozené a která měla v komunikaci na facebooku o věci zcela jasno (viz č.l. 185 – 193 spisu), u soudu prohlásila, že o věci *de facto* nic moc neví. Na to, že se obžalovaný dopustil znásilnění, přišla tak, že svědkyni volala [redacted] že [redacted] v [redacted] *„snad někdo znásilnil."* Že odjíždí a nemá čas, tak ať to [redacted] vyřídí za ní. [redacted] jí neříkala nic konkrétnějšího. Svědkyně [redacted] volala [redacted] Ta nebyla rovněž moc sdílná, nechtěla se o ničem bavit.

Jinak řečeno, žádná z dívek nic konkrétnějšího neřekla, nikdo nic neví, nicméně [redacted] na poškozenou naléhá, aby podala trestní oznámení, protože si myslí, že podobné věci se mají řešit. Dodejme, že po podání trestního oznámení se ani [redacted] s poškozenou již nestýká, ve firmě již nepracuje. Na otázku soudu, zda měla svědkyně [redacted] nějaký zážitek obdobný tomu, který nyní projednáván (z výpovědí svědků vyplynulo, že po špatné zkušenosti s muži měla právě proto na [redacted] naléhat, aby věc oznámila), svědkyně [redacted] nevypovídala. Žádná z obou zmiňovaných dam tedy neměla ve skutečnosti důvod interpretovat počáteční vyjádření [redacted] že se jí do sexu s obžalovaným nechtělo, jako znásilnění. [redacted] interpretovala vyjádření poškozené zcela zkresleně a - jak vyplynulo z výpovědi svědka [redacted] – tuto verzi okamžitě rozšířila dále. [redacted] která sama připouští, že jí [redacted] nic konkrétního nesdělila, obratem kontaktuje poškozenou, která taktéž není sdílná, avšak [redacted] bez jakéhokoli důvodu již operuje se znásilněním jako s hotovou věcí a vmanipuluje ji do oznámení na policii. Vzniklou situaci mimoděk zcela přesně pojmenoval ve své výpovědi před soudem jeden z pracovníků firmy [redacted] svědek [redacted] Ten uvedl, že „[redacted] *zažila ve firmě, že na ni jakýsi kluk naléhal, nakonec si nic nezkusil, ale v rámci toho byla* [redacted] *naštvaná na kluky"* a jestli poškozená potom (pozn: míněno po sexu) *„měla nějaký pocit, že to nebylo z její strany úplně na sto procent, tak* [redacted] *chtěla, že hned dají k soudu. Myslím si, že* [redacted] *to zbytečně vyhrotila, i když to absolutně vůbec nebylo reálně pravdivé. Proto si myslím, že to bylo dost vyhrocené tou* [redacted] *a jelikož* [redacted] *je podle mého dost submisivní povahy, tak si nechala namluvit cokoliv."* Dodáme-li, že svědkyně [redacted] působí v rámci svého vystupování velmi temperamentně, dominantně a výřečně a svědkyně [redacted] naopak (viz ostatně její charakteristika z úst kolegů), bude se jednat o dosti přesný postřeh, k němuž se připojuje i soud.

Poškozená [redacted] se na podnikovém večírku - zcela zřejmě pod vlivem alkoholu - nechala se svést. Svého jednání posléze litovala, avšak vinou chlubivé letory obžalovaného [redacted] i své sdílnosti k pochybným kamarádkám se nicotná aférka rozšířila, a ona byla vmanipulována do situace, kdy se – spíše mylně, neboť ve formě panují dosti volné mravy – obávala o svoji čest a pod tlakem kamarádek (jsa rovněž uražena a ponížena, že se obžalovaný vytahuje před kamarády aférou, viz její výpověď na č.l. 35 spisu) označila náhodný, neuspokojivý, avšak nenásilný sex na hotelu [redacted] za znásilnění. Viz její výpověď, cit *„Tím hlavním byly asi ty kamarádky, že o tom pořád mluvily, protože kdyby se o tom nemluvilo a nikdo to neřešil, tak bych to oznamovat nešla.“*

Výše uvedené okolnosti pak vysvětlují rozporuplný obsah výpovědi poškozené. Poškozená u časově prvního výslechu nechtěla vypovídat k aktu násilí samotnému (resp. vypovídala zdrženlivě), u časově dalšího výslechu - s ohledem na to, že výslech prováděla žena a též obhájce obžalovaného vyslal k výslechu koncipientku – se vyjadřovala podrobněji. Výsledkem je výpověď, kterou - z vícero důvodů - nelze označit za věrohodnou, a to nikoli z hlediska psychologie poškozené, ale naprosto bazálních pravidel logiky líčení obdobného násilného děje.

S ohledem na to, že muž má povinnost zdržet se - ženou nechtěného - pohlavního styku i v situaci, kdy s obapolným souhlasem obou aktérů nastane situace k němu směřující, nejde primárně o to, že poškozená jednala od počátku tak, že obžalovanému vysílala naprosto přímočaré informace, že s ním chce mít intimní styk. Tedy že odešla na hotelový pokoj obžalovaného dobrovolně „na skleničku“ rumu. Tedy alkoholu, jehož byla na party společnosti [redacted] přehršel a kdy o nějakém „zatažení na pokoj“ nemůže být ani řeči, sama poškozená jasně udává, že s odchodem na pokoj souhlasila. Ostatně oba urazili procházkou vzdálenost přes 100 metrů. Na pokoji bylo - v rozporu s výpovědí poškozené na č.l. 33 spisu – křesílko, dokonce snad i vícero. Svědek [redacted] který s obžalovaným bydlel, si křesílko, vyfotografované jako součást inventáře na č.l. 155 spisu p.v., pamatuje, obžalovaný [redacted] tedy zřejmě hovoří pravdu, pokud tvrdí, že křesel bylo dokonce víc, neboť je přinesli i z jiných pokojů, když před diskotékou sedělo na pokoji víc lidí, povídali jsme si a popíjeli. Poškozená usedla nicméně jinam, na postel. Usednutí ženy na postel v pokoji hostitele, kde se nachází i jiný nábytek, není třeba v kontextu obdobných případů složitě psychologizovat, jde o v podstatě otevřený signál, co žena od muže očekává. Následovaly francouzské polibky. Přičemž teprve poté se verze obou aktérů liší. Až do tohoto momentu každopádně inkasoval obžalovaný zcela jednoznačné signály, totiž se s ním chce mít poškozená dobrovolný sex.

Obžalovaným je následně líčen poměrně rychlý, fádní sex v misionářské poloze, při němž byla poškozená pasivní. Následně se oba aktéři rozešli. Poškozená pak u výslechu dne 9.10.2013 a 21.10.2013 popisuje styk, který se, jak upozorňuje obhajoba, v jednotlivých verzích poměrně nepřehlédnutelně liší mírou násilí (např. u prvotního výslechu poškozená uvedla, že si nevzpomíná, zda plakala, u časově následujícího uvedla, že ano, když ji obžalovaný osahával, což implikuje velice hrubou formu znásilnění). Přičemž celý popis obsahuje některé obtížně uvěřitelné nelogičnosti. Typicky popis svlékání poškozené. Na č.l. 43 spisu poškozená uvádí, že obžalovaný poškozenou u svlékání líbal, přičemž se snažila uhnout, u výpovědi dne 21.10.2013 na č.l. 45 spisu popisuje tento akt tak, že - jak obžalovaného odstrkovala, tak - mu (míněno bezděky) pomohla nějak sundat tričko, a ve snaze uhnout mu při svlékání legín mu pak (bezděky) pomohla svléknout legíny. Situace, kdy se oběť znásilnění brání svlékání tak, že se (bezděky) svlékne, je velmi obtížně představitelná, zvláště když jednání obžalovaného ve skutečnosti postrádá přesvědčivý prvek násilí. Obžalovaný sice měl poškozenou chytat „jakoby za nohu a za ruce“ (č.l. 38 spisu, na rukou

žádné podlitiny zaznamenány nebyly), následně však poškozená uvádí, že na ni vlastně pouze ležel, byl nad ní nakloněný a ona byla unavená. Měla v sobě alkohol, neměla sílu jej odstrčit a odejít. V důsledku takového násilí měla malé modřiny na nohách. Ona sama se měla bránit pouze rukama (č.l. 45 spisu p.v.), při pohlavním styku pak vůbec ne, protože se bála. Přitom poškozená současně uvádí, že během pohlavního styku jí obžalovaný nenadával, nevyhrožoval, nepoužil žádné fyzické násilí, pouze ji držel za stehna (což obžalovaný sám připouští, v rámci polohy, kterou zvolil).

Absence přesvědčivého fyzického či verbálního násilí soudu neposkytuje přijatelné vysvětlení, *čeho by se vlastně měla poškozená bát* tak, že nekřičela, nevolala o pomoc, nevyužila času, po nějž se obžalovaný svlékal do naha (což jinak není pro pachatel znásilnění skutečně zcela typické jednání), aby místnost opustila, atp. *Strach poškozené z obžalovaného*, který ji předtím neobtěžoval jinak, než že ji nabídl skleničku s alkoholem, na níž přijala jeho pozvání na pokoj a který ji s obapolným souhlasem líbal, za situace, kdy byl hotel obsazen personálem firmy a obžalovaný nezamknul - podle shodného vyjádření poškozené i obžalovaného - dveře hotelového pokoje, tzn., že by křik poškozené mohl přivolat pomoc, *nedává nejmenší smysl*. Poškozená nekřičela, nebránila se, krom údajného odstrkování rukama, nechala obžalovaného, *aby se sám svlékl*, přičemž si již údajně vlastně nepamatuje, jak se svlékal, atp. Výpověď poškozené je natolik kontaminována nevěrohodnými momenty, případně ztrátou paměti v rozhodných momentech, že ztrácí na potřebné uvěřitelnosti. Obžalovaný [redacted] přesvědčivě tvrdí, že kdyby dostal signál, že poškozená sex nechce, zanechal by svého jednání. Obžalovaný je přitom osobou kriminálně naprosto nezávadovou. *Je líčen svými kolegy, včetně přítele z raného dětství, jako muž přátelský, neagresivní. Naprosto shodně s tímto popisem vystupoval i u hlavního líčení. Dále je svědky líčen jako člověk (vlastně chlapec) fyzicky atraktivní, který nemá problém navazovat kontakt se ženami (a ony s ním), o čemž soud rovněž nepochybuje*. Nepřehlédnutelné je rovněž, že se obžalovaný se sexem s poškozenou pochlubil kamarádům, což by patrně neučinil, pokud by měl na svědomí znásilnění, při němž by znásilňoval plačící dívku. Konečně, z lékařské zprávy na č.l. 109 spisu nevyplývá, jak tvrzeno obžalobou, žádný závěr o vině obžalovaného, gynekoložka zde výslovně píše, že nález nevylučuje ani nepotvrzuje násilné sexuální zneužití. A je tomu tak proto, že drobné ragády, trhlinky kůže, bez krvácení, mohou vzniknout i při dobrovolném pohlavním styku. Ze zprávy [redacted] na č.l. 218 spisu pak ve skutečnosti vyplývá, že poškozenou stresuje ponejvíce vyšetřování případu samotného.

Soud za výše popsané situace nehodlá viktimizovat poškozenou rekonstrukcí děje, při němž by se ověřovalo, jak se svlečení oblečení bránila tak intenzivně, až se u toho nedopatřením sama svlékla, resp. zkoumáním jejího duševního stavu z hlediska věrohodnosti. Důstojné a ohleduplné k [redacted] je věc uzavřít s tím, že *příčinou trestního stíhání obžalovaného byla publicita celé věci, sociální tlak na poškozenou, vyvolanou jejím nepříjemným pocitem svedené ženy, s nímž se svěřila okolí, resp. i jisté ponížení, jemuž ji vystavil on sám, když se se svým pochybným „úspěchem" chlubil kolegům ve firmě.*

Na počátku trestního stíhání obžalovaného stojí SMS samotné poškozené [redacted] zaslaný svědkyni [redacted] že *se jí do sexu moc nechtělo*. Na jeho konci pak popis sexu obžalovaného s plačící obětí znásilnění, tedy poměrně brutálního znásilnění. Které však vlastně neprovázelo žádné relevantní násilí. Mezi těmito dvěma verzemi pak figurují jednak quasi-kamarádky poškozené z firmy, lačné podnikové aférky, ale i nezralost náhodného partnera poškozené, který se nepříliš gentlemansky pochlubil tím, o čem měl mlčet.

Následné angažmá policie, vylíčení naprosto banálního příležitostného sexu, do něhož je výpovědí poškozené *uměle implantován prvek násilí*, přičemž poškozená byla současně natolik decentní (případně si uvědomovala, že absentují stopy násilí, typicky podlitiny na rukách), že současně zdůrazňuje, že se obžalovaný vlastně nijak násilně nechoval.

Mechanismus trestního řízení pak již samovolně směřoval věc k soudnímu řízení. V jeho průběhu se vina obžalovaného neprokázala, naopak soud je poměrně pevně přesvědčen o tom, že se obžalovaný násilí při pohlavním styku s poškozenou nedopustil. Což neznamená, že se poškozená necítila komfortně. *To však souvisí s otázkou etiky, vyzrálosti, zodpovědnosti a kultury pohlavního života obou mladých lidí, nikoli trestního práva hmotného.*

Z výše uvedených důvodů byl proto obžalovaný podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby zproštěn.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do o s m i dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout
a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **t ř e c h** vyhotoveních.

V Táboře dne 31. 3. 2014

Mgr. Martin Prokop v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Grulová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 08.05.2014 a vykonatelnosti dne 08.05.2014.
Připojení doložky provedla Martina Ludvíková dne 23.05.2014.